

2015
תוכן עניינים

התחלקה לעיצוב תעשייתי

פרודיקטיו מקוויטס
1-2 ביולי
המרכז הלאומי לתעשייה

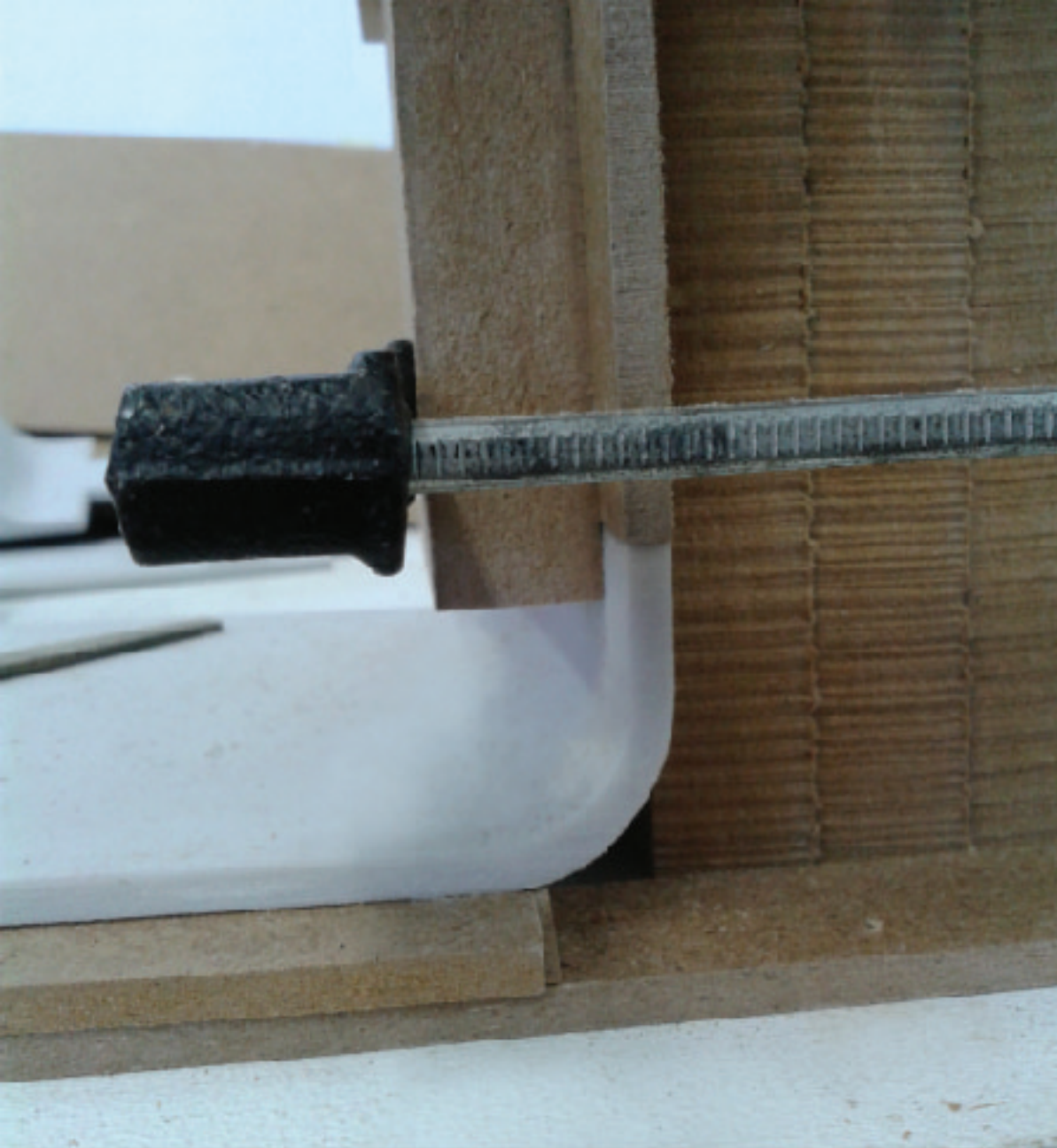

תוכן עניינים

2015

הגשות
פרוייקטי הגמר

אדוה לור	אסף אוסטרובסקי	אדיבה ביגל	אור בן נפלא	אור קליין
בר פאטי	אורן עילם	אלכסנדר חייצקי	אסף ונטורה	בועז דקל
דנה דוייב	דנה רגב	דניאל דרגנר	דניאל נחמיאס	דריה אייזן
חמי שם טוב	חן אזולאי	לי בן יוסף	ליעד בן יהודה	ליענה אלון
מיגן אנדריסיאן	מיכל בלוטריין	מיכל לויצקי	נטלי מגרלי	נטע קרזנר ודין רום
נרינה דרביניאן	סיון קצנלבוגן	עומר פרנקל	עופר נוה	עופרי לוטן
עטרה שלר	עידו בן עזרא	עלמה שחם	עמי חלא	עמנואל כוגן
ענבל פינטו	ענר באום	רננה ורשבסקי	רון בן נון	שי חמד
שיר רוזן	מתן פורטל			

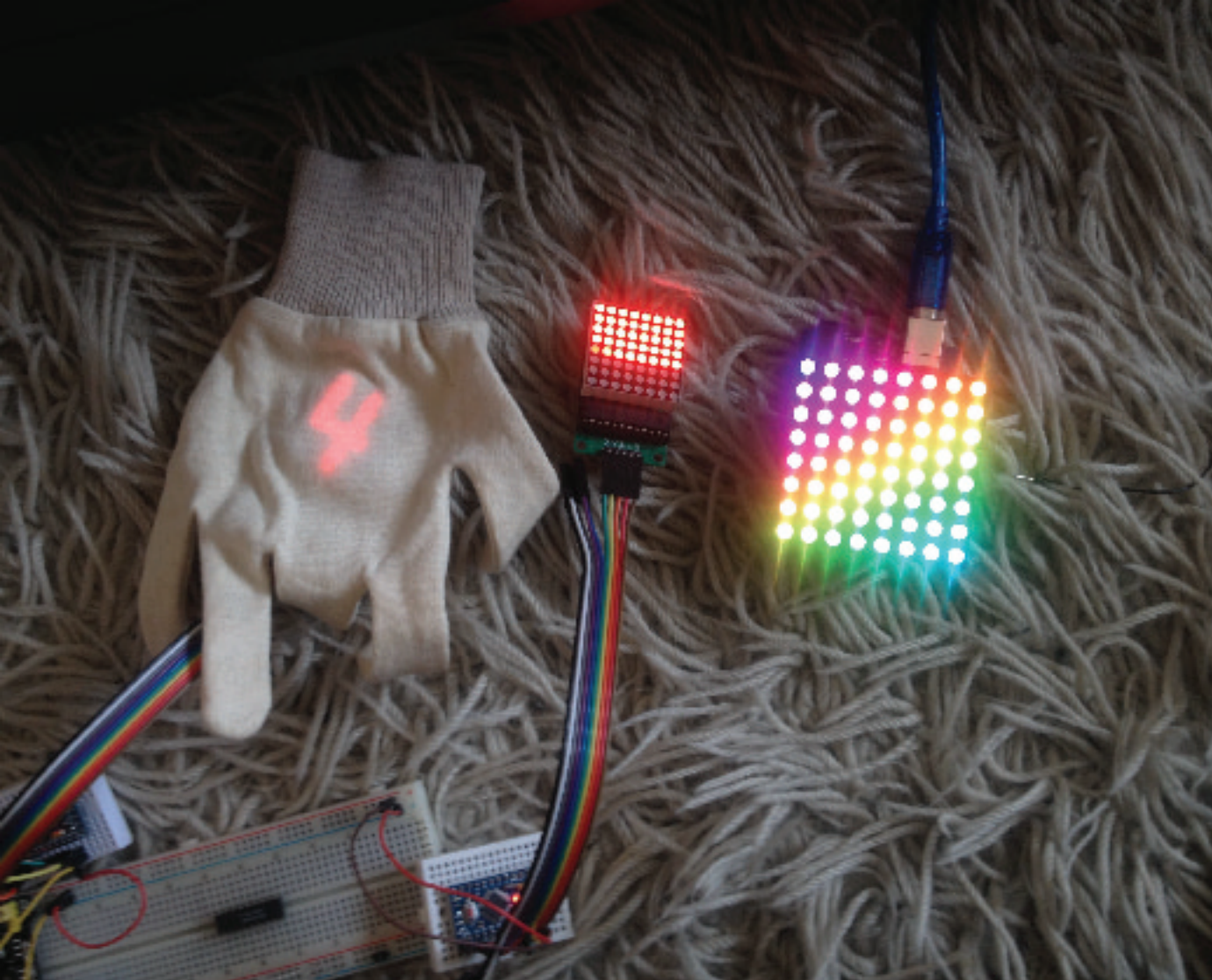

התפשטות תופעת הרווקים הבוחרים לחיות בגפם בלב ערים רבות בתבל שינתה מהותית את מאפייני הדיור במרחב האורבאני. בעקבות שינוי זה, החלה בנייה מואצת של "מיקרו דירות" ששטחן אינו עולה על 30 מ"ר. מבנים אלה דורשים מענה עיצובי ייחודי ואף פרטני באזור וריהוט, שיאפשר שימוש נוח ויעיל של חלל הדירה. כתוצאה מהמגמה הרווחת, הנוטה לצמצם למינימום את שטחו של המטבח, נמנע עד כה מענה הולם המספק את צרכי המשתמש. בשל זאת, בחרתי לעצב את "MiniMax", מטבח דינמי לדירות קטנות. למטבח שני מצבי שימוש: כשהוא "פתוח", שטח העבודה הוכפל, כשהוא "סגור", שטחו מצטמצם לגודל של מטבח סטנדרטי בדירות מסוג זה. הנגישות לכל אביזרי המטבח אפשרית בשני המצבים.

MiniMax

אדוה לזר

מנחה: פרופ' עזרי טרזי

אופנה וטכנולוגיה, שתי שפות שבשנים האחרונות מתמזגות בטווח חסר היקף של שימושים. החל מפרויקטים ביתיים על ידי חובבנים וכלה בבתי האופנה הנחשבים בעולם. אחת מנקודות המפתח לחיבור כה מופרך של עולמות אלו, היא תרבות ה-DIY וה-Makers. פרויקטים רבים שנוצרים מהיתוך זה, משותפים ברשת באמצעות פלטפורמות של Open Source, אך רובם נכלום מסובכים למשתמש הממוצע אשר אין בידיעותיו הידע הטכני הנדרש. בדיוק למשבצת הזו, נכנס ה-Modulight - קיט להטמעת תאורה לגוף וסקסטיל. קיט אשר יוצר סינרגיה בין הישן והחדש, בין האדם והטביבה, בין אופנה וטכנולוגיה; ומאפשר למשתמש ליצור ולהביע את עצמו באמצעות מגוון רחב של אפשרויות, בקלות ובפשטות. באמצעותו, יכול כל אדם באשר הוא ליצור לעצמו נראות טכנולוגית מבלי כל ידע מקדים. נראות היוצרת שפה חדשה ומיזוג בין רצון הפרט להיות שונה, אך בו בזמן מוכר.

ModuLight

אסף אוסטרוובסקי

מנחה: הדר שפירא

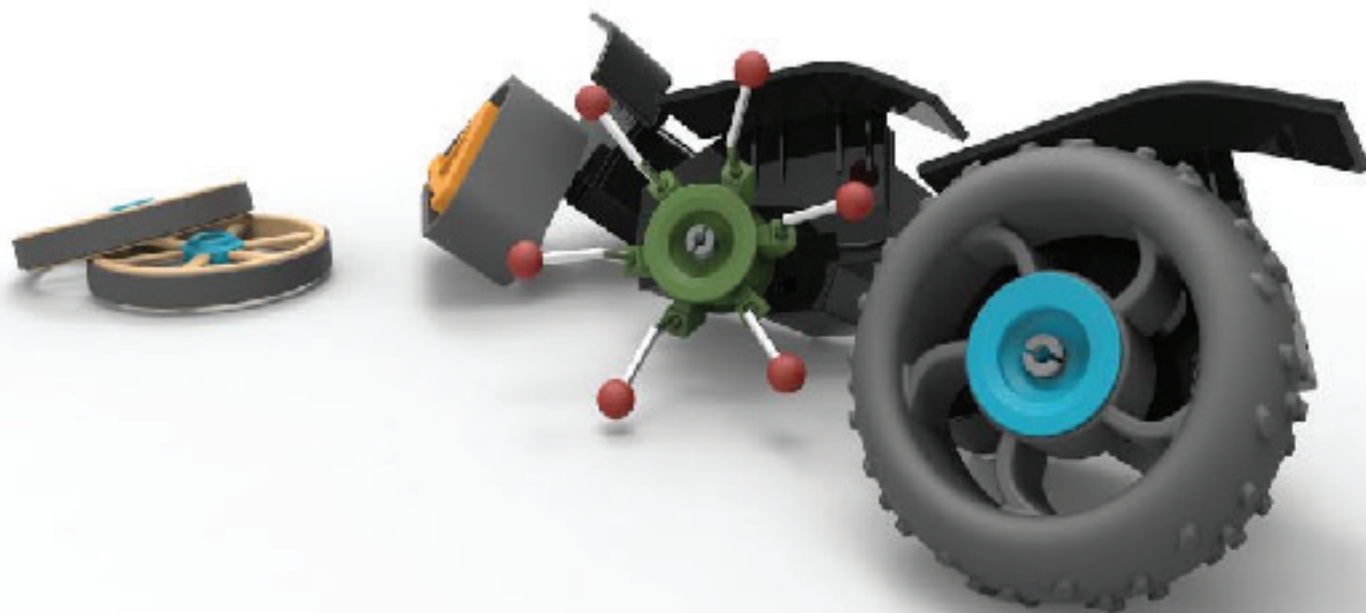
Sveevi

אדיבה ביגל

מנחה: הדר שפירא

האם הצפיפות הרבה בכיתות בבתי הספר מקנה עצמאות או שמא גורמת לילד להרגיש אבוד בהמון? הפרויקט נולד מתוך התבוננות על הצפיפות בכיתות הלימוד בארץ המשפיעה על יכולות הלמידה ותפיסת סביבת הלימוד של הילדים בכיתה. מצד אחד, רצון המורה לתת יחס אישי לכל תלמיד, אל מול קושי בשליטה בכיתה מרובת תלמידים, ובנוסף ושאלות התפתחותיות. מטרת הפרויקט, לבחון אילו פרמטרים ניתן לחזק בכיתה על מנת ליצור סביבה לימודית, באמצעות אובייקט - עזר - מורה - תלמיד, המלווה את הילד במהלך היום בסביבת בית הספר. על ידי תאורה והקרנה בכל שולחן וחיבור לממשק בקרה אצל המורה נוצרות אינטראקציות לימודיות וחברתיות שונות בכיתה התורמות לאווירה לימודית השמה דגש על האינדיבידואל כחלק מקבוצה. Sveevi פועל בטכנולוגיית Bluetooth וממוקם על שולחנו של כל תלמיד. המוצר הוא חבר אישי חכם המלווה את הילד במשך היום ויוצר פעילויות המבוססות על קשר אישי וחברתי בכיתה.

עזר לימודי חכם לבתי ספר יסודיים

Bootz

אור בן נפלא

מנחה: חיים פרנט

כשהיינו קטנים, והמחשבה הייתה משוחררת, היינו מסוגלים להפוך את המטאטא לכלי תעופה; כשהיינו על סיפון הספינה הדמיונית, גליל נייר הטואלט היה הטלסקופ שדרכו גילינו יבשות רחוקות. כך בפשטות לקחנו חפץ אקראי והשתמשנו בו לפי צורך הדמיון. גם צעצועים על שלט הם כאלה, הם מאפשרים לנו להיכנס לעולם פנטזיה שבו אנו שולטים על חפץ דומם שנע לפקודות השלט שבידינו. לעתים אלה דגמים בקנה מידה מדויק, ולפעמים אלה כלים מוגזמים ומלאי פנטזיה. בעולם הצעצועים, היצירתיות שלנו והדמיון הם הגבול היחיד, אפשר לעשות כמעט הכול. את הנחת הבסיס הזאת לקחתי איתי כשיצאתי לדרך וניסיתי לייצר חיבורים מוגזמים. כשהרעיונות לא נגמרו לי, הבנתי שאני בעצם מייצר פלטפורמה. נשלטים היא פלטפורמה שמאפשרת לחבר יחידות אלחוטיות לחפצים ולגרום להם לנוע לפי פקודות השלט. הסורה Bootz ייעודית לנעליים ומאפשרת להפוך כל נעל ספורטיבית או ישנונית למכונית מרוץ, טנק אימתני או חרק שמקפץ בבית או בחוץ. השליטה נעשית באפליקציה בעזרת הטיית המכשיר, והאפשרויות למשחק רחבות כיד הדמיון.

Lenco

אור קליין
מנחה: טל גור

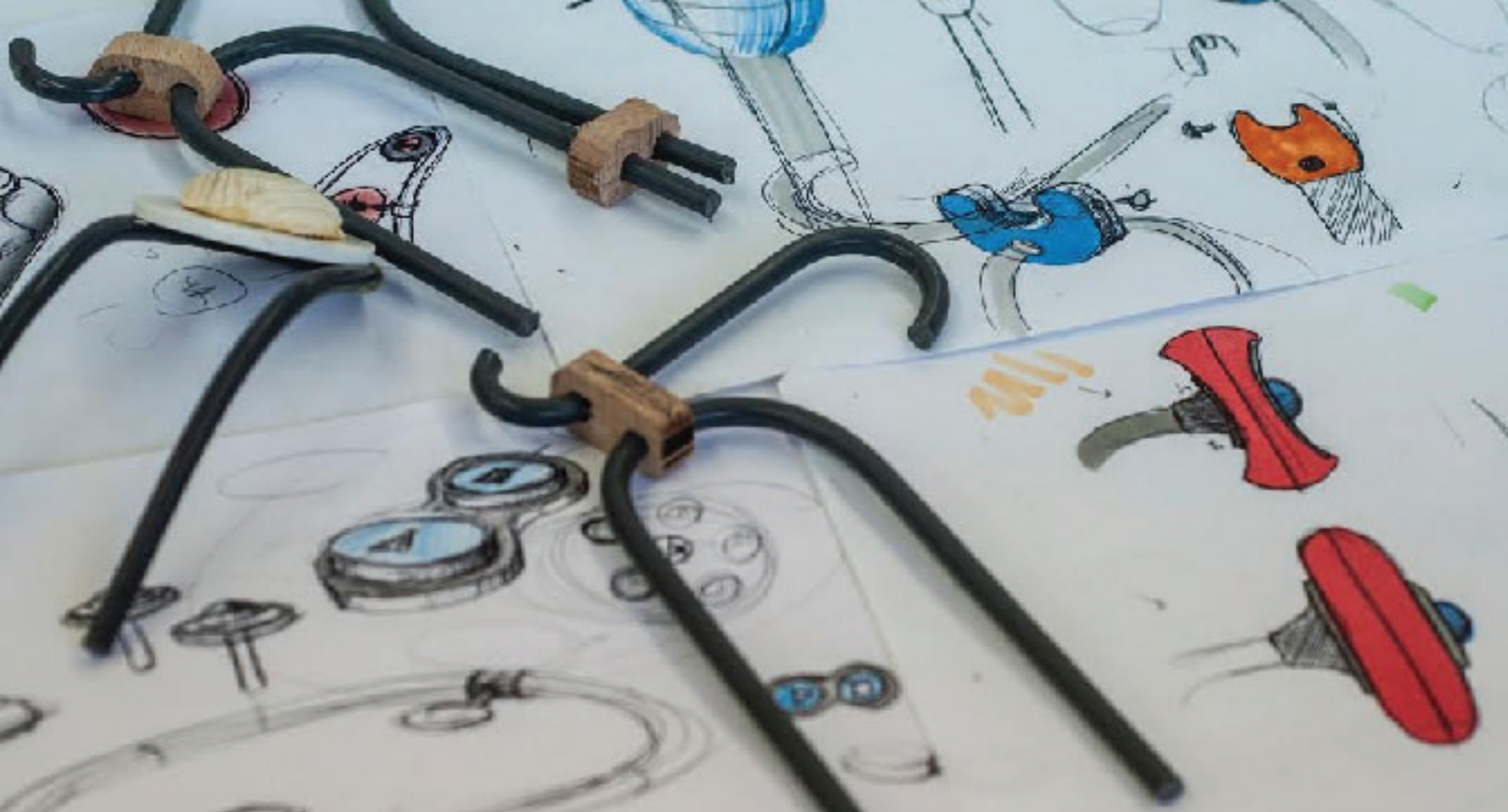
יש הטוענים כי העיניים הן החלון לנשמה. משקפיים מעניקים את יכולת הבחירה של כמה לחשוף ומתי. בנוסף, כאובייקט יום יומי הם מאפשרים ביטוי עצמי, כאביזר התוחם מחדש את הפנים. משקפיים מורכבים משני אלמנטים עיקריים - עדשות ומסגרת. המבחר הוא אינסופי אך מרגע הבחירה אין חזור. הבחירה בעדשות ובמסגרת ואיחודם למשקפיים הופכת אותם לישות אחת בלתי נפרדת לטוב ולרע. וכי למה שלא נתחרט? נחליף? נחדש? נתרגש? הפרויקט בוחן מחדש את החיבור בין העדשות למסגרת. סדרת Lenco מאפשרת לנו את הגיוון והשליטה על ידי הפשטת תהליך ההרכבה והניתוק ביניהן. מנגנון החיבור מכתוב את אופי המשקפיים ומקנה להם ערך אסתטי חדש וייחודי.

מערכת כלי אוכל לילדים בבתי חולים.
הזדמנות חדשה לאכול נכון.
תהליך ההחלמה של ילדים בבתי החולים
תלוי רבות בתזונה נכונה ומלאה, עם זאת,
האוכל בבתי החולים טובל
מ"חוסר פופולריות" בקרב הילדים
המאושפזים, בעיקר בגלל צורת ההגשה
והנראות של המזון. על פי מחקרים,
בממוצע 45% מהאוכל המוגש לחולים
נזרק לפח.
בעזרת פודי-מערכת כלי האוכל החדשה,
לכל פריט מזון יש מקום משלו.
הכלים נותנים תחושה ביתית וחדשנית,
תוך חשיבה על פונקציונליות שתסייע
לצוות בית החולים לייעל את עבודתם.
כלי האוכל החדשים מובילים לדרך חדשה
בתחום ההסעדה בבתי החולים,
מסייעים בשינוי תדמיתי ופשוט גורמים
לילדים לחייך.

Foodie (אנין טעם)

בר פאסי
מנחה: טל גור

Street Looper

אורן עילם
מנחה: הדר שפירא

בשנים האחרונות אנו רואים "יצורים" חדשים במרחב הציבורי. גני שעשועים מוסיקליים. אלו גנים המאפשרים למשתמש להשמיע צלילים ע"י פעולות מכנאיות או דיגיטליות. לרוב המשתמשים הם ילדים והמוסיקה שהם מצליחים לייצר מוגבלת ליכולתם ויכולות המתקן. street looper הוא מרחב מוסיקלי המורכב מסדרה בת 3 כלי נגינה אלקטרוניים המבוססים על חיישני כיפוף, הקשה ומרחק, המתנקזים אל "מכונת לולאות" מחוברת לרמקולים. כל אלו נועדו לייצר חוויה מוסיקלית חדשה. המשתמש, שמיועד להיות מעל גיל 14, פותח ערוץ נגינה באמצעות הבקר הראשי, ומקליט קטע מוסיקלי קצר בהתבסס על מטרונום שמכתיב את הקצב ובספירה לאחור מסמן לו מתי להתחיל. כשסיים, הוא או חבריו מקליטים לולאות נוספות המתגבשות זו על גבי זו, וכך במשך הזמן נוצרת מוסיקה מורכבת ומלאה רבדים. כך, על ידי פירוק הנגינה לתפקידים פשוטים וקצרים, יכולים משתמשים שאינם נגנים מקצועיים, לייצר סימפוניה אלקטרונית שלמה וזאת באמצעות תנועות כמו כיפוף או תנועת יד, שלא מזכירות שום כלי נגינה אחר.

בשירותי הצבאי נתקלתי בבעיה מוזרה.

הצבא מספק לחיילים הקרביים ציוד לחימה רב אשר הושקעה מחשבה ועיצוב, אך כשהלוחם משלב עליו יותר ממוצר צבאי אחד, הדברים מתחילים להסתבך. שני המוצרים עוצבו בנפרד, כמו למשל, בין הווסט לתרמיל תוצרת Lowe-Alpine שמיועד לנשיאת משקלים כבדים.

בעיה ידועה מתגלה כשלוחם נדרש לקחת איתו ציוד עם משקל רב, דבר שעלול לגרום לנזקים פיזיים בטווח הארוך ואף להפריע לו להילחם.

פרויקט "אלטיק" בא לשנות את המצב הנוכחי בציוד צבאי בארץ ובעולם, בשאיפה לפתור את בעיית העומס על הגב ואת הקשיים להילחם עם ציוד כבד.

בעזרת מערכת הגב משוכללת עשויה שילדת אלומיניום ורגלית הנועדה להמיר את כובד הציוד לקרקע, יכול להתפנות הלוחם לבצע את הפעילות אליה נשלח – להילחם.

"אלטיק" נולד מתוך מחקר מעמיק על ציוד צבאי בארץ ובעולם, יצירת קשר עם חברות ייצור ישראליות מהתחום, עשרות מודלים וניסיונות מעשיים במהלך שירות מילואים על מנת לבדוק בשטח את יעילותם.

כל זאת, כדי לאפשר ללוחמים לייעל את לחימתם ולשמור על בריאותם.

אלטיק

אלכסנדר חייצקי

מנחה: פיודור בזובוב

הפרויקט עוסק בשיקום ופעילות ספורטיבית בטריטוריית הבריכה

פציעה בצבא לפני כ-14 שנים אשר הובילה לשיקום פיזי ממושך ובעקבותיו תהליך של עבודת שיקום באמצעות מכונות וטיפול בבריכת הידרותרפיה, נטעו את היסודות לפרויקט הגמר שלי. החוויה האישית והתובנות מתהליך השיקום שלי ומפגש יום יומי עם אוכלוסייה בעלת צרכים מיוחדים בבית הלוחם בחיפה הובילה אותי לפרויקט גמר שבצאלל ובו אני מציע עיצוב ופיתוח של מתקן ספורט מודולרי המאפשר לאוכלוסיות שונות לבצע פעילות ספורטיבית שיקומית באמצעות רתימת תכונות המים לצרכי שיקום.

Venduza - floating gym

אסף ונטורה

מנחה: פרופ' שמואל קפלן

Aleph 1

בועז דקל

מנחה: דורי רגב

" Speaker technology is not like electronics, it doesn't change that much. A good speaker design 10 years ago is still a good speaker " (Gene DellaSala. President, Audioholics)

תחום הרמקולים (Sound Reproduction) הוא ברובו שמרני ומסורתי, שחוזה חדשנות בקצב איטי יחסית. טכנולוגית ההדפסה התלת מימדית שמיום ליום הופכת לנגישה ורלוונטית יותר לעולם מוצרי הצריכה, מביאה עמה יכולות חדשות לעולם העיצוב והייצור הן בתחום הצורני והן בתחום החומרי. גיאומטריות וקונפיגורציות של חומרים שלא ניתן לייצר בשיטות המוכרות, פתאום הופכות זמינות. אם כן, מהוא הערך המוסף בטכנולוגית ההדפסה בתלת מימד (Additive Manufacturing) עבור רמקולים, אם ישנו כזה? בשיתוף פעולה עם שתי חברות מובילות בתחומן (חברת הרמקולים הישראלית Morel וחברת ההדפסות התלת מימדיות Stratasys שרכשה את Objet הישראלית), נרתמו גיאומטריות חדשניות ושילובי חומרים ייחודיים על מנת לנסות ולהציע פתרונות עכשוויים לאתגרים הישנים המעסיקים את תעשיית הרמקולים כולה.

רמקול בהדפסת תלת-מימד -
3D Printed Speaker
Enclosure

"סנשו"

מכשיר למייקרים

בועז מנשרי

מנחה: חיים פרנס

"הדרך יפה עד מאד, אמר הנער" (לאה גולדברג)

האם רק התוצר הסופי הוא החשוב? האם היעד הינו לעיתים רק תירוץ להליכה בדרך אליו?

הפרויקט נובע מתוך האהבה לתהליך היצירה והדרך שבה עוברים בדרך אל.

המכונה שבניתי מבוססת על הפנטוגרף הקלאסי. היא מעתיקה חפצים ומשנה אותם בהתאם לאופן

שבו מכוונים אותה, ופותחת מגוון אפשרויות צורניות חדשות.

הפרויקט עוסק ב"נושא הכלים" של תהליך היצירה, אותו אמצעי עזר שבונה האיש היוצר. הדבר

שנשאר לרוב מאחורי הקלעים, אך מרתק ומעורר השראה לעיתים לא פחות מהתוצר אותו הוא מסייע לברוא.

Made In
Ethiopia | אינג'רה

דנה דוייב

מנחה: פרופ' עידו ברונז

מסוג הפרויקטים שיחזרו אחורה בזמן בשביל להעביר את העתיד. מסוג האדם שיחפש את השורשים בשביל למצוא את העתיד. קולקציה וסט כלים להכנת טקס האינג'רה אתיופית למטבח המודרני המשלב מסורת וחדשנות. הפרוייקט חוקר תרבות אפריקאית/אתיופית בתחום המזון החקלאי. הטף "דגן על" בעל ערכים תזונתיים גבוהים, שדותיו מכסים יותר מ-20 אחוזים מהקרקעות המעובדות באתיופיה, מהווה תשתית להכנת האינג'רה. הפרוייקט מקיים את "הטקס החדש" זורע מסורתיות בתוך החדשנות. אלמנטים מסורתיים כמו צורות כלים ייעודיות, קישוטיות הקראפט, תרבות האלתור, שימוש וקיום "חיים שונים" לכלי אחד, משטחי אדמה קעורים, אש עשן ורעש שקט של כפר. כל אלו בהתייחסות למטבח החדש, התייחסות גבוהה, "בעיית נדלן", הזנחת חפצים ישנים לטובת החדש, חומריות, שימוש בקירור, ושהייה קצרה במתחם המטבח. אלו הם המרכיבים למתכון החדש היוצר את הכלים הייעודיים לטקס הכנת האינג'רה המסורתית במטבח המודרני. הלוואת מסורת זו מוחזרת למקום בו התחילה באמצאות יצור הכלים באתיופיה, מדינה מתפתחת היוצרת לעצמה עסקים דרכם היא יכולה לבנות מערכתיות חדשה.

הפרויקט נולד מתוך זכרונות ילדות במושב שלי והשוטטות בשדותיו. ארבעה כלים פונקציונליים חבויים בתוך תכשיטים ומספרים את סיפורם של חוויות ילדותי בארבעעונות השנה. קיץ - כלי לקטיף סברט; סתיו - כלי לפיצוח אגוזי מקדמיה; חורף - כלי הזדהות; אביב - כלי לגיזום פרחים; כלים שאנו לא מכירים גורמים לנו לרוב לתהות לגבי שימושם, למי היו מיועדים?, באיזו תקופה ומדוע? כדי לענות על השאלות הללו צריך להפוך, לפרק, לנסות, ולטובב. האלמנט החידתי של כלים עניין אותי מאוד בתהליך העיצובי ולכן הכלים חבויים ונישאים על הגוף. כחלק מתהליך היצירה חיברתי שאלות הקשורות לסיטואציה ולשימוש של האובייקט ועניתי עליהם על ידי פונקציות שונות בתוך הכלים בכדי להכניס בתוך הכלי לא רק פתרונות פונקציונליים אלא חוויה שלמה.

ארבעה זכרונות ילדות

דנה רגב

מנחה: טל גור

בתרבות שלנו האסוציאציה הראשונה למשמע המילה "מחסום" היא אין כניסה. מעבר בין אסור למותר. אחר כך עולה דימוי של שער ביטחוני, אולי בסיס צבאי, כניסה לבעלי אישור בלבד, אל תעבור, אזהרה! ואילו במסורת היפנית לשער יש דימוי אחר - השער הטורי המינימלי מסמל את החיץ שבין המקדש הקדוש לחוץ החילוני ועשוי שני עמודים הנושאים שתי קורות. כניסת כלי רכב לבניין מגורים אינה כניסה למחנה צבאי אך לעיתים קרובות ממוקם בה מחסום דמוי "זרוע", "כנף" או "מסילה" כמו אלה השומרים על בסיס צבאי שמור. כך, למרות תשומת הלב הרבה שמקדישים אדריכלים לכל פרט במבנה וליחסים בינו לבין האדם המתגורר בו, הרושם הראשוני המתקבל הוא - אין כניסה. "פתוח סגור פתוח" הינו פרויקט העוסק במחסום שאינו חוסם, מטרתו היא להשתלב בחניון בנייני מגורים ולקבל בחיוך את פני העוברים ושבים. המחסום שלי הוא בצורת טבעת פתוחה, כאשר מגיע רכב, היא שוקעת בתוך האדמה ומאפשרת מעבר, לאחר מכן, זורחת חזרה למקומה. תפקידה להוות נקודת ציון בין החוץ לפנים, לא כקטבים מנוגדים, אלא כחלק מרצף מתמשך ללא הפרדה של ממש ביניהם. נוכחותה והיעלמותה משלימות זו את זו ונבלעות האחת בשנייה. פתוח, סגור, פתוח.

פתוח סגור פתוח

דניאל דרגנר

מנחה: פרופ' חנן דה לנגה

מתי בפעם האחרונה יצאתם מארוחה וחשתם שעברתם חוויה אינטימית חזקה עם בן הזוג שלכם?
במסגרת פרויקט הגמר שלי בחרתי להתעסק בעיצוב חוויה- ארוחת ערב אינטימית.
בעולם שבו הכול זמין ומוצג לראווה, סף הריגוש עולה עוד ועוד, ואנו מתקשים להרגיש ריגושים חזקים בין אם ביחד או לחוד. שחיקת הזוגיות היא דבר שכיח עד מאוד. הוספת פן חדש לארוחה שכל כולה היא אתם, היא הדרך לפתוח את הראש, את החך ואת האינטימיות הזוגית. דמיינו ארוחה שבה כל כלי מעוצב באופן ייחודי להעצמת אחד החושים, ארוחה שכל כולה היא העמקת האינטראקציות ביניכם דרך הכלים. פתחו את הארוחה עם חוש הריח, הגישו זה לזו את כוס קוקטייל ההרחה, כמו היה זה פרח. אלכוהול בשילוב קוקטייל ריח מעורר מינית. כלים שמשלבים קירבה וריחוק, חום וקור. תארו לכם האכלה זוגית, היא מגישה לך, אתה מגיש לה, טעם המנה מתערבב עם טעם בת זוגך, דרך מחווה מאוד תמימה ניתן להגיע למקומות שלא חשבתם עליהם. משחקיות ומשחקים. ביחד או לחוד, קינקי או מיינסטרים, מושך ומרחיק, גלו את מה ששכחתם ביחסים ביניכם.

Synesthesia
Senses playground

דניאל נחמיאס

מנחה: פרופ' עזרי טרזי

פרוטזות רגליים מודרניות טובלות כיום משתי בעיות עיקריות: נראות שמוכתבת ע"י פונקציונליות בלבד, וחוסר התאמה בין הגדם לפרוטזה. הפרוטזה עשויה חומרים מרוכבים, לרוב קשיחים, בעוד שהגוף שלוש אותה הוא אורגני ומשתנה. שינויים ברקמות כמו משקל, כמות נחלים ואופי פעילות משפיעים על נוחות הליכה ורמת ההתאמה. כאשר ההתאמה ירודה, נוצרים פצעים וכאבים שמונעים מהלובש להשתמש בפרוטזה.

Prosthetic עוצבה עבור המשתמש. כרית אוויר עם מנגנון ניפוח חשמלי הנמצא בחלק הפנימי שלה, מאפשרת לשנות את הנפח בפשטות ובקלות. בעזרת אפליקציה לטלפון המשתמש שולט בכמות האוויר ובכך מייצר לעצמו התאמה כראות עיניו. עיצוב הפרוטזה נעשה בהשראת עולם הקומיקס וגיבורי העל, תוך רצון ליצור אובייקט עיצובי נחשק. משחק בחומרים שונים ושילובם לכדי אובייקט אחד. אביזר שיהווה גאווה עבור הלובשים אותו, שיפאר את הפרט במקום לטשטשו.

Prosthetic

דריה אייזן

מנחה: פרופ' עידו ברזנו

אבות המזון

הגר מגן

מנחה: טל גור

קערה, בקבוק, צלחת.

ממצאים ארכיאולוגיים המוצגים במוזיאון סטרילי מאחורי זכוכית מבריקה. לימים הם הכילו לחם ויין, שימשו באופן יומיומי את אלו שהיו כאן הרבה לפנינו...

שולחן האוכל מספר סיפור של זמן, איפה היינו אז והיכן אנו היום? מה השתנה? מה נותר כמות שהוא?

הפרויקט מעלה תהיה על צורך ותירבות. בתקופה בה החפצים שביבנו מוחלפים ומשתנים ללא הרף, מתקדמים במהירות לצד הטכנולוגיה, ומספקים כל רעב שמעלה הדמיון, הצורך הבסיסי לעצור לרגע, לשבת סביב שולחן, לאכול – עומד בעינו. והצלחת? נותרה צלחת.

מחשבות חדשות על עולם ישן. אל הפרויקט אני יוצא מתוך כוונה לרענן את תחום שיבוץ אבני החן בתכשיטים. אופן השיבוץ כמעט ולא חרג מהמסורת הטכנית שלו כבר אלפי שנים. המתכות האצילות שמשמשות כחומר "משבץ", לא מאפשרות חריגה, וכמוהן, גם אופן חיתוך אבני החן המסורתית. ההצעה טמונה בעולם הפלסטי. באמצע המאה הקודמת נכנס הפלסטיק בסערה לתודעה, ושינה את פני התעשייה והתרבות המודרנית. הפלסטיק כמעט בכל פינה, ואולי דווקא בשל כך, נתפס כזול; לא רק במחיר אלא ב"פאסון". אני מציע דרך חדשה לבחינת הפלסטיק, וטוען שעם הפיתוחים הטכנולוגיים, הפלסטיק מטפס בסולם החומרים. פלסטיק הוא חומר גבוה, אפילו בשביל שיבוץ אבנים יקרות. דרך הטבעות בחנתי את האיזון ויחסי הגומלין בין אבן חן לפלסטיק, תוך מחשבה על פלסטיק כעל חומר אציל. ניצול תכונות החומר והטכנולוגיה, אפשר לי עיצוב חדש ודרך שיבוץ חדשה, המזכירה מחברים פלסטיים מהתעשייה. גם האבנים אינן מחוייבות לחיתוך המסורתי בהכרח בעבודתי, כל האמצעים כשרים.

שיבוץ פלסטי

חמי שם טוב

מנחה: פרופ' עידו ברונר

בשנים האחרונות, עם תכניות הבישול, האינטסגרם ובלוגי האוכל, המודעות והטכניקות של הבשלנים החובבנים עלתה ומגיעה לשיאים חדשים. תרבות זו, מחלחלת גם אל בישול בחיק הטבע, שהפך לאומנות בפני עצמו. כיום, אופציות הבישול בשטח, מתחלקות לתהליך הכנה מהיר של מנגל, או בישול ארוך כדוגמת פויקה. הערכה שיצרתי נותנת מענה לפער החסר ביניהן, ומרחיבה את אופציות הכנת המזון בתנאי חוץ: עישון, בישול, צריבה אפייה ואידוי. הערכה, עובדת על גזיה, כוללת: סיר גדול וקטן, פלאנצ'ה בעלת שני צדדים שונים, משטח חיתוך, ידית אחיזה וכלי ניקוי. בניגוד לטטים הקיימים בשוק, היא מאפשרת יצירת מאכלים שונים בטכניקות מגוונות, המאחדות למוצר אחד. בעזרת הכלים השונים המותאמים לכל תהליך בישול, מתאפשרת הגעה לדיוק מרבי ולהעצמת טעמים. החוויה של הכנת אוכל בתנאי שטח משודרגת, כשאופי הטיול המשתנה (פיקניק, דיג, ג'יפים וכולי) אינו משפיע על הכלים עצמם, אלא על המתכונים והמרכיבים בלבד. המטיילים, לוקחים החוצה את ההרגלים ואת הסטנדרטים, ללא פשרות על איכות האוכל. שימוש בגזיה חוסך את הצורך בהדלקת מדורה, כך שנחטף תהליך הכנה ארוך, מתקיימת שמירה על הסביבה ומתאפשר בישול בפארקים ואזורים שונים שאוסרים על הדלקת אש. חומרים קלים ועמידים, מאפשרים נשיאה לכל מקום ו"משחק" עם מרכיבי הערכה. הסירים מתהפכים והופכים את טכניקות הבישול לשונה בכל תצורה כמו יצירת חום היקפי, אפייה ועוד. הערכה, בשילוב יצירתיות של המטיילים והטעם הייחודי של בישול חוץ, מאתגרים את גבולות הקולינריה בשטח.

ערכת בישול מתהפכת
Flip

חן אזולאי
מנחה: חיים פרנס

בימים אלו מתרחש שינוי גלובלי עמוק בתפיסת הקנאביס, מסם מסוכן, לתרופה משנה אורחות חיים. מריחואנה רפואית משמשת לטיפול בלמעלה מארבע מאות מחלות בניהן: סרטן, אפילפסיה, פרקינסון, דכאון, אנוורקסיה ועוד. עם קבלת רשיון ממשרד הבריאות וקנאביס מספק מורשה, מתחילים מרבית החולים תהליך למידה של עולם זר להם, תוך התמודדות עם פחדים ומחסומים פסיכולוגיים. הכלים בהם הם משתמשים מגיעים מתרבות הפנאי ואינם מותאמים ספציפית לצרכיהם השונים. ערכת "ופורה" באה לתת מענה פונקציונלי, ארגונומי ועיצובי לשימוש הבריא ביותר כיום, לצריכת קנאביס-האידי. הפעלה פשוטה וידידותית למשתמש, מקלה על החולים ומאפשרת להם להשיג מקסימום אפקטיביות במינימום מאמץ. תרבות הקנאביס מתעצבת בימים אלו ממש, ומכאן גם הפך העיצובי של הפרוייקט. שבירת הסטראוטיפים הקיימים באה לידי ביטוי ביצירת שפה חדשה ועיצוב זהות שונה. המאייד שמלווה את החולה יום יום לעיתים במשך שנים, מרחיק את עולם "החולי", והופך לכלי המזוהה עם שיפור איכות חיים. יצירת אובייקטים נגישים לכל גיל, תאפשר לחולים רבים להתחיל לצרוך את התרופה בקלות ועם חששות פחותים משמעותית על תפעול המכשיר ועל תפיסת הסביבה אותם.

Vapura

לי בן יוסף

מנחה: פרופ' עזרי טרזי

הבלוק

ליעד בן יהודה

מנחה: פיודור בזובוב

הפרויקט נולד מתוך הסקרנות בהתבוננות הנוף האורבני המתמקד באתרי בניה וליצירה דרך אמת החומר. החשיפה והחקירה החומרית באתרי בניה הובילה לנקודת המוצא של הפרויקט, ההתעסקות בחומר הגלם הבסיסי בבניה המקומית-הבלוק. בעבודה זו נבחנות מחדש גבולות וטשטוש היחסים של פנים וחוץ, ליצירת שפה עיצובית ייחודית בשילוב החומרים בטון מתכת ועץ. הסקירה באתרי הבניה מייצרת ומזמינה הזדמנויות אלתור טבעיים למפגש וחיבור חומרי, ומהווה ביטוי ישיר בתהליך פיתוח העיצוב לסדרת אובייקטים מתוך מחשבה על הקצה הבלוק כמוצר הבסיסי שנדחק לשולים, בעבודה זו, זוכה לפרשנות חדשה וכבוד על ידי ניצול מחודש לתכונות המבנה ההנדסי והכנסתו למרחב הביתי- והופך ללב הפרויקט.

באמצעות תנועה, ילד מתפתח ומגלה את העולם הסובב אותו. כיום ילדים מתמודדים עם מגוון רחב של אתגרים המפחיתים את יכולותיהם הטבעיות באשר לתנועה ופעילות גופנית. פערים אלו משמעותיים אף יותר בקרב ילדים בעלי קשיים מוטוריים.

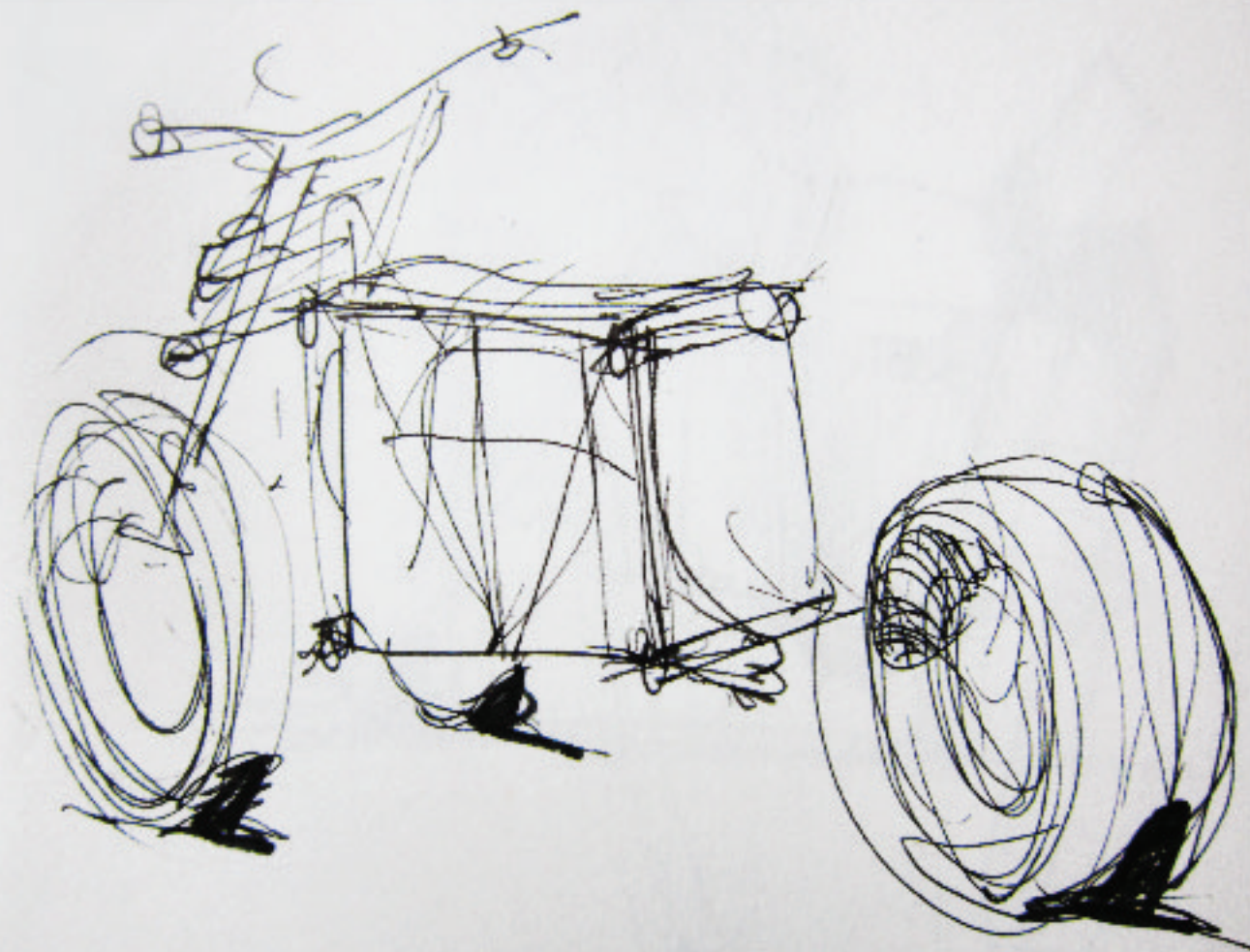
ZuZ

ליענה אלון

מנחה: הדור שפירא

ZuZ הינה סדרת פרטי לבוש משחקיים המעודדים תנועה בקרב ילדים, ושמה דגש על פיתוח

תנועתי אצל ילדים בעלי לקויות מוטוריות. הכלים החסרים בתהליכים טיפוליים אצל ילדים אינם בהכרח הכלים הקליניים, אלא אמצעים אשר מעודדים אימון מתמשך בסביבה הביתית. הסדרה מכילה פרטי לבוש מעניינים ומפתים אשר מציתים את הדמיון של הילד, שהינו כלי התפתחותי חשוב אשר פעמים רבות אינו מוערך מספיק. כל פריט מתלבש על אזור מסוים בגוף ומעודד תנועה המאפיינת בעל חיים מסוים אשר ממנו לקוחה ההשראה לאותה תנועה. הפריט משלב משוב חזותי, טקטילי או קולי שבתורו מעודד את התנועה הרצויה. דמיונו של הילד מאפשר לו לעבור מטמורפוזת אל תוך הדמות אותה הוא לובש ולאמץ את יכולותיה וכוחותיה, דבר אשר ייתכן ולא היה מתאפשר בדרך אחרת. בנוסף, הכוחות ה'מדומיינים' תורמים לילד בביצוע התנועות. על אף שהפריטים בסדרה מוכוונים לילדים בעלי קשיים מוטוריים, הינם בעלי ערך לעידוד התפתחותי עבור כל ילד באשר הוא.

E3

מיגרן אנדריסיאן

מנחה דורי רגב

ב-1946, עם השקת קטנוע ה-Vespa התרחשה התפלגות אבולוציונית בעולם האופנועים. עצירה והתבוננות מחדש בצרכי הרוכבים העירוניים, יצר כלי תחבורה חדש ושונה אשר גרר אחריו עלייה במספר הרוכבים בסביבה העירונית. היום כמו בעבר, בנוסף להיותם מושא לתשוקה, כלי התחבורה הדו-גלגליים הינם אלטרנטיבה לכלי הרכב הארבע גלגליים אשר הופכים כל עיר מודרנית למקום צפוף, רועש ומפויח. עם זאת, לא רבים ממהרים לזוותר על הנוחות, הבטיחות ומקום האחסון שהם מציעים. הפרויקט עוסק במתן פתרון למתניידים בעיר ומחוצה לה על ידי עצירה, והערכה מחדש של צרכי הרוכב העירוני, ויצירת כלי בטוח, נוח, בעל טווח נסיעה ומקום אחסון רב יותר מהמוצע היום בשוק הדו-גלגליים החשמליים, תוך התחשבות בתשתיות הקיימות בכל עיר בעולם.

לערום, פעולה אינטואיטיבית בחיי היום יום היא היוצרת את העניין המרכזי בפרויקט. ערימה היא לסדר מחדש אלמנטים ממאוזן לקומפוזיציה קומפקטית ומאונכת-יצירה של אובייקט מפוסל. הפעולה השגרתית אך האפקטיבית הזו הובילה למהות של הפרויקט: רהיט משתנה, בעל מחווה של פעולת פתיחה שחושפת מרחב משותף.

"ערימה", היא אובייקט המורכב משכבות שונות של צורות וצבעים שמתנגדים ומשתלבים זה בזה. במצב הפתוח, עם אלמנטים שונים ה"מסתורים" לתוך אווירה אינטימית זאת, האובייקטים מייצרים טקסט אירוח, וחושפים בגובה העיניים.

לחיות בערים אנונימיות כשדירות "נערמות" יוצרות גורדי שחקים, אנו חושקים בצורך של מרחב וחברות. "ערימה" הופכת לאובייקט רב שימושי המקיים את הצורך של רהיט העונה לדירות קטנות עת בעונה אחת מביא חמימות לערים הגדולות והגדולות בחיינו.

ערימה

מיכל בלוטריין

מנחה: פרופ' חנן דה לנגה

צמח אויר פוגש את..

מיכל לויצקי

מנחה: חיים פרנס

צמח אויר – אפיפיט – צורת חיים שמקורה ביער הגשם הטרופי, הוא צמח הגדל על צמח אחר מבלי להיות טפיל ומבלי לקיים עימו יחסי הודיות, אלא משתמש בו כמקום לאחיזה בלבד. שני צרכיו של הצמח על מנת להתקיים הינם אור ולחות. הכנסת הצמח למרחב הביתי הינה פעולה היוצרת מערכת יחסים בין האדם לצמח בה מתקיימים טיפול, הקשבה והודיות. הפרויקט כולל סדרת אובייקטים היוצרים חיבור בין צמחי האויר למקומם החדש בסביבת המחיה הביתית. ביצירת האובייקטים נעשה שימוש בשפה פלסטית מוצרית המפגישה את הצמח עם ממשק חיבור חדש המתאים למקומות שונים בבית. האובייקטים יוצרו בהדפסת תלת מימד של ליגנין, פולימר אורגני מתכלה.

השימוש בהדפסה זו מאפשר מפגש חומרי ידידותי לצמחים תוך התייחסות והתאמה אישית לכל צמח.

נקודת המוצא הראשונה שלי לפרויקט היא בעצם החיבור שלי לפרחים ולצמחים, והתבוננות מעמיקה בכל הקשור למבניות בסיסית בטבע, ומשם מעבר לתוך נושא הביומימטיקה. המאוורר הוא תוצר של מחקר טכנולוגי בשילוב תהייה כיצד ניתן לתת למכשירים החשמליים בבית חיים מבלי שאנו מעורבים בכך, במילים אחרות, מימוש אופטימלי של המוצרים חשמליים על מנת לייצר עניין חדש בהפעלת המוצר ובכיבוי המוצר. כשאמרתי לתת חיים למוצר לא התכוונתי לגרום לו לפעול על דעת עצמו או לנוע מרצונו החופשי אלא לגרום למכשירים לייצר עוד מחוות קטנות של תנועה לפני שהם מתחילים את הפעולה הייעודית שלהם. אם הייתי צריך להניח את היד על אופי המוצר הייתי אומר שהוא לא מוצר תעשייתי (למרות שברובו עבר תהליך ייצור תעשייתי), אלא יותר כמו מוצר one-of-a-kind שנוטה לעולם של מוצרים בסדרות קטנות (limited edition).

מאוורר תקרה נפתח Leafz

מתן פורטל

מנחה: פרופ' עזרי טרזי

Zooga

נטלי מגרלי

מנחה: פרופ' עידו ברוננו

איך אפשר לחתוך את העוגה ולהשאיר אותה שלמה?

עוגה היא קסם, ניסוי כימי שצלח, או שלא. צורה מרקם וטעם – כולם משתתפים בניסוי. לא משנה הגיל ומהי הסיבה למסיבה, עוגה היא תמיד חלק מהחגיגה. לעיתים מושקעים בה מאמצים כה רבים שכמעט חבל לאכל אותה. הפרויקט מתמקד ברגע החיתוך, בו החוגגים צופים מהופנטים בהרט העוגה השלמה תוך ציפייה לקבלת החתיכה הנכספת. הפרויקט יוצר דרך אפייה חדשה בתבניות סגורות אשר נותנות לעוגות את תכונותן המיוחדות. העוגות הנאפות בתבניות Zooga טומנות בחובן סוד אשר ייחשף רק בעת החיתוך ויהפוך את שולחן יום ההולדת לג'ונגל מפתיע.

עולם המוצרים העכשווי,
בו תרבות ה'חד פעמי' היא כה נפוצה,
היוותה הזדמנות להתייחסות שונה
לחפצים שסביבנו.

לתפיסתנו, כמו לאדם, גם לחפץ,
יש מהלך חיים. ולכן רצוי שיהיה בעל
יכולות הסתגלות לשינויים והפתעות.
במסגרת הפרויקט פותחה סדרה של
חמישה אובייקטים המשתנים במהלך
זמן השימוש בהם באמצעות פעולות
בלתי צפויות.

כך למשל, ספסל שנקרע, מנורה
שבוערת, שטיח שנפרס, ואזה שנשברת
ומתלה בגדים שמתפרק-
כל אלו, משתנים ויזואלית
וכפונקציונאלית על ידי המשתמש,
באופן שאפשרו את המשך תפקודם
ואת ביטוי האישי.

Varia

נטע קרז'נר, דין רום

מנחה: פרופ' חנן דה לנגה

Adaptive Clothing

נרינה דרביניאן

מנחה: פרופ' עידו ברונז

האסוציאציה הראשונה שעולה מצמד המילים "Adaptive Clothing" היא זיקנה או נכות, אחר כך עולה דימוי של קשיש בכסא גלגלים עם בגד חסר צורה, דמוי פיג'מה אשר מיוצר אך ורק לנוחיות המטפל בו. הפרויקט עוסק בעיצוב פרטי לבוש אופנתיים עבור אנשים צעירים בעלי מוגבלות, זמנית או כרונית, באזור הכתפיים, שאינה נראת לעין אך גורמת להם סבל רב. מטרת הפרויקט הוא לשפר את איכות חייהם ולהקל בפעילות היומיומיות בזמן הלבוש אך גם להחזיר להם את הביטחון בדימוי עצמי. סדרת הבגדים מציעה צורת לבישה אחרת שדורשת הפעלה מינימלית של הכתפיים. באמצעות שילוב אלמנטים מגנטיים בסוגרים וגזרות ייחודיות מעניקה חוויה חדשה, קלילה ומהירה עבור המשתמש, אך מעבר לזה היא מעניקה מראה אופנתי, ויוצא דופן.

לפעמים מילים והבעות פנים אינן מספיקות.
לפעמים קשה לנו לתקשר את מה שעובר
עלינו אל הסביבה, או להבין מה עובר על
האדם שמולנו.

הפרויקט מציע כלי לתקשורת מסוג אחר.
בעזרת מערכת אלקטרונית פנימית, מדדי הגוף
המשתנים מתורגמים למופע תאורה המשתנה
בזמן אמת בהתאם לחוויית האדם העונד את
'אורו הפנימי'. כל אחד מן האובייקטים נותן
במה זוהרת לפך אחר בחוויה הגופנית –
המתקשרת עם החוויה הרגשית.

Inner Lights מעודדת הבעה עצמית
רדיקלית, גם כאשר היא חריגה ומושכת
תשומת לב. תכשיטי הטקסטיל המוארים
מספקים משהו בין שריון לתחמושת חברתית,
ופותחים דיון בנושא הסתגרות/חשיפה
ותקשורת בין אישית. כמה אנו רוצים לחשוף?
כמה אנו מעיזים לחשוף? מה קורה כאשר
מקור לכשל תקשורתי הופך למקור אור?

Inner Lights

סיוון קצנלבוגן

מנחה: פיודור בחובוב

Sac Sec

עומר פרנקל
מנחה: פיודור בזובוב

שתי טיפות על האף. מבט לשמים. גשם. הפרויקט נותן מענה חדשני לרגע בו גשם מפתיע אותנו. Sac Sec הינו תיק גב יומיומי, הטומן בתוכו שכמיית גשם. השכמייה מוכנה לשימוש בעת הצורך ומהווה חלק אינטגרלי וקטן בתיק, כך שהיא תמיד איתנו. שליפת השכמייה נעשית בתנועה קלילה ומהירה, ללא צורך בהורדת התיק מהגב. פתרון זה מוסיף חוויה וערך למוצר. השילוב בין שני מוצרים לכדי מוצר אחד, הוביל לעיצוב ייחודי אשר שם דגש רב על אופנה ונוחות בעת לבישת השכמייה וכן מרמז על קיומה בעת השימוש בתיק בלבד.

רבים מאיתנו חולמים על טיול בטבע. השקט, המרחבים, התרמיל והמפה הינם מפלט מבוך ממרוץ החיים. אולם למי שיוצא לטיול אורבות סכנות שונות אשר מביא איתו המפגש עם איתני הטבע. מזג אויר קיצוני, נפילה, מפולת ואף רעידת אדמה הינם רק חלק מגורמי הסיכון אשר פוגעים במטיילים רבים כל שנה. נכון להיום מטיילים אחראיים המתכוננים למסע אוספים כמה תחבושות ופלסטרים ויוצרים ערכה מאולתרת המספקת מענה חלקי וחסר למגוון הסיכונים אליהם עלולים להיחשף. JustInCase מיועד לתת מענה מקצועי ופשוט לתפעול עבור מטייל במצב מצוקה. הטכנולוגיה כיום מאפשרת הצלת חיים תוך שילוב אמצעים מתקדמים גם עבור מטייל עצמאי הנקלע למצב חירום. JustInCase עוסק באיגוד אמצעי רפואה, איתור וחילוץ ליצירת ערכה אישית נישאת. ליבו של הפרויקט הינו עיצוב ערכת חירום חכמה המשלבת מגוון יכולות הצלת חיים בסביבה המרוחקת ממרכז רפואי וללא צורך בידע ברפואה. הערכה עוצבה תוך חשיבה קפדנית על הצרכים הטכניים, האסתטיים והתפקודיים והבאתם בעת הצורך לידי ביטוי בשטח.

JustInCase

עפר נוה

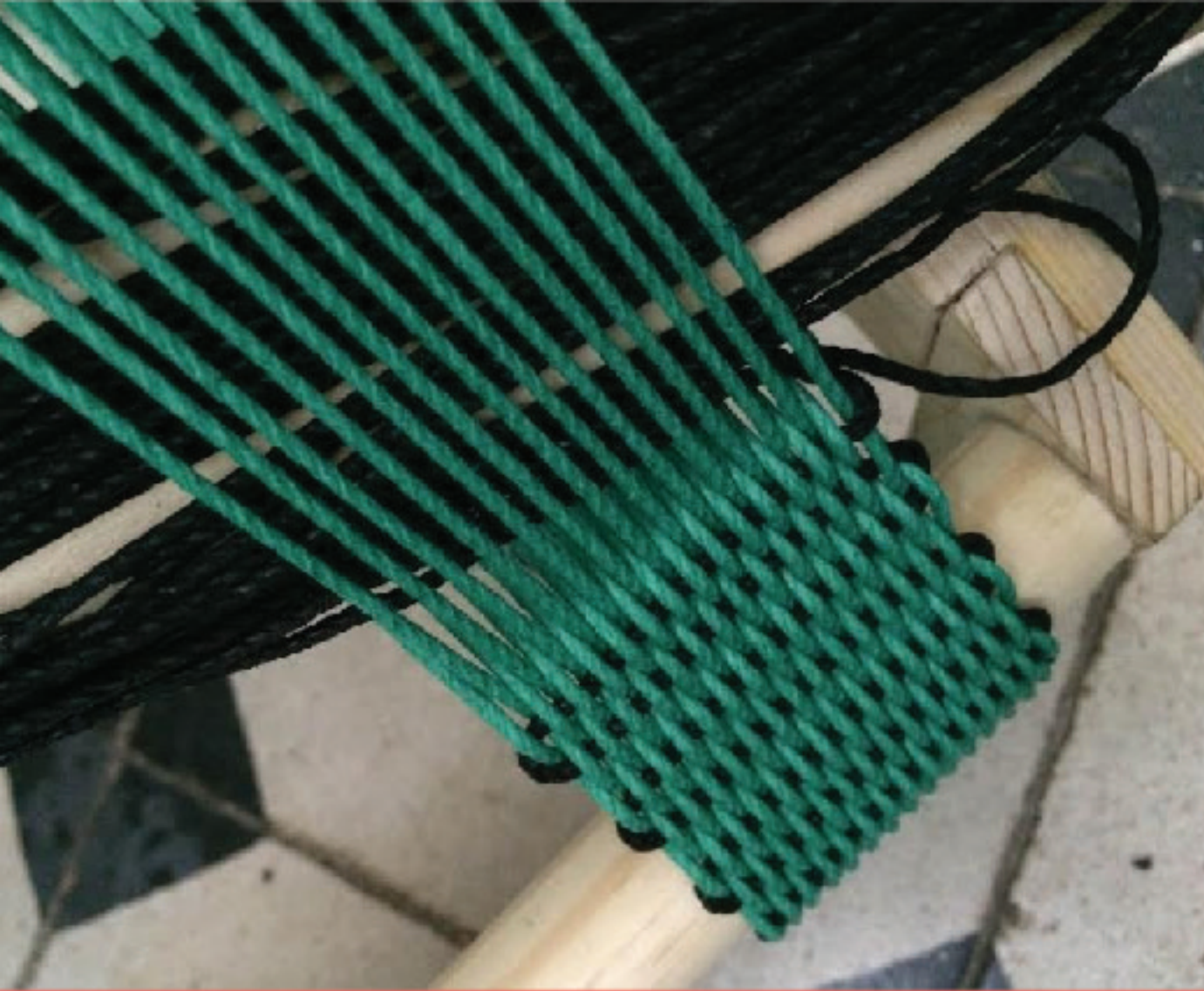
מנחה: חיים פרנס

גלישה זה לא רק ספורט זה סגנון חיים.
אפשר אפילו לקרוא לזה תרבות.
הגלישה היא חוויה נפלאה המשלבת איזון, תנועה חרימה.
התחושה בעת הגלישה היא אופוריה אבסולוטית.
בצ'אל. ירושלים. 4 שנים. איפה גולשים?
פרויקט ה-Juff הוא סקייטבורד בעל עיצוב מהפכני שנועד לתת לרוכב
את חווית הגלישה בים על פני היבשה.
ניתן לגלוש איתנו במישור על ידי גרירת רכב או בירידות תלולות.
ה-Juff נועד לחובבי אקסטרים ויוצר סגנון גלישה חדש, ייחודי
ומאתגר שמעלה את רמת האדרנלין לשמים.
לא לבעלי לב חלש.

עופרי לוטן

מנחה: דורי רגב

כל בד מתחיל את חייו על נול, שרפרף Nullum מחזיר את הפוקוס למלאכת האריגה ומאפשר לבד להישאר בסביבה בה הוא נוצר. אריגת בדים הינה מלאכת יד מהעתיקות ביותר אשר התפתחה למגוון רחב של שיטות עבודה, ואף קיימות עדויות לנולים פרימיטיביים שהיו בשימוש לפני מעל 8000 שנה. בעוד כל מה שנדרש כדי לארוג הוא מסגרת וחוטים, קטם מלאכת האריגה קיים בפשטות ובמורכבות הטמונים בה זה לצד זה. בימינו, לאור קדמת הטכנולוגיה וריבוי אפשרויות שיתוף המידע ניכרת עליה במגמת ה-DIY, וישנו רצון לשלב את היצירה האישית בשגרת החיים. שרפרף ה-Nullum נולד מתוך רצון להכניס את קטם מלאכת האריגה לסביבה הביתית, תוך ניצול במה זו ליצירת אובייקט שימושי. מבנה שלדת השרפרף משולב אלמנטים מעולם נולי האריגה המסורתיים, איתם אפשר ליצור בקלות את בד השרפרף, תוך ביטוי הטעם האישי של המשתמש.

Nullum

עטרה שלר

מנחה: פרופ' חנן דה לנגה

HZ

עידו בן עזרא

מנחה: טל גור

"על ידי ודאותו של המוות אדם יכול להמתיק את חייו בטעם עדין וריחני של חוסר דאגה", אמר פרידריך ניטשה. העיסוק במוות מקושר אצלי מבחינה תרבותית לדת שכן גדלתי בבית מרוקאי מסורתי. הדבר מתבטא בטקסי הקבורה, ועיסוק בעולם הבא. תרבות ודת שזורות אחת בשנייה ומשפיעות זו על זו. הדת מכילה בתוכה רעיונות כמו כוח עליון, חיים ומוות וטוענת את התרבות החזותית ברעיונות אלו. אפשר לראות זאת בערבסקות הערביות או בעיטורים היוונים המסמנים רעיונות גדולים. אך ניטשה מרמז לנו על האפשרות להפסיק לעסוק במוות ולשחרר אותנו לעסוק בחיים עצמם. העבודה עוסקת בדת שלי, תרבות מוזיקת הטכנו המכילה בתוכה רעיונות גדולים, מסורות וערכים חזותיים. על ידי שימוש במכולל גלי קול היוצרים גיאומטריות ייחודיות עבור כל צליל, ניבחרו מספר דפוסים גיאומטריים אשר שימשו לצריבת נחושת בחומצה. אותה חומצה מהווה את המוות של האובייקט ויוצרת ממנו דבר חדש, מטביעה את הסאונד באובייקטים בסדרת גופי תאורה המבטאים את הדת שלי.

בימי קדם, נהוג היה לחמם את הבית באמצעות אש גלויה בתוך המרחב הביתי. האש היוותה מוקד משיכה לבני הבית, מקום לכינוס או שיחה, וטמנה בחובה ערכי משפחה. ימים אלו חלפו והאש הפכה לדבר פונקציונאלי בלבד, בהיעדרה נעלמה אולי גם החוויה. Comeln הינו גוף חימום עצמאי ללא חיבור לתשתיות חשמל או גז המופעל ע"י פתילייה, ומקיים עיקרון קדום של חימום באמצעות סירקולציית אוויר, על ידי מערכות יניקה ופליטת אוויר חם. בעבודה זו, אותה שיטה ישנה עברה שדרוג על ידי סחרור ספיראלי של האוויר וכיפת חרט פנימית המסייעת לאוויר החם לנוע וכך לנצל את חום האש עד תומו. המוצר משלב טכנולוגיות ייצור ידניות ישנות אל מול רעיונות עיצוביים מודרניים. השימוש ביציקות קרמיות, נגרות ולחצנות, אל מול תכנון בתוכנות תלת מימד ורובוט כרסום מאפשרות לייצר מחווה לערכים שנעלמו, מגובות בהצדקה טכנולוגית ופרקטית. השבת האש הגלויה, בעלת הנוכחות, יכולה אולי להחזיר משהו מאותו מוקד קדום. מוקד המזמין את המשפחה בשנת 2015 לשבת מול המדורה.

Comeln

עלמה שחם

מנחה: חיים פרנס

"כל אדם זקוק למקום בו יוכל לצאת בדעתו בשלווה" -
היא אמרתו המפורסמת של אדוארד אביי וגם אני מצאתי את עצמי לא אחת
מבקש לעצמי מקום שכזה.
הפרוייקט עוסק ברווח שבין החלל הארכיטקטוני לבין משתמש הקצה,
ואיך ניתן להשפיע עליו מנקודת מבטי,
מתוך עולם עיצוב המוצר, אני מבקש לבחון באמצעות הפרוייקט איך אפשר
לייצר חללים באמצעות חפצים, החפצים שלי.
בחרתי לעצב רהיט פרגודי המייצר פינת עבודה בתוך החלל הקיים מצידו
האחד בעוד שצידו השני משמש לצורכי החלל הנוסף,
תוך שימת דגש על משולש יחסי הגומלין שבין האובייקט לחללים שייצר
ובניהם לבין המשתמש.

בין ארכיטקטורה לעיצוב תעשייתי

עמי חלא

מנחה: פרופ' עזרי טרזי

הערים כיום מצטופפות והולכות והמוך אנושי גואש
נע בתוכן.

מגוון כלי תחבורה מפלטים דרך ונאבקים על מנת
לעבור מנקודה לנקודה, לרוב ביעילות נמוכה.

יותר מידי אנשים בוהים קדימה בניכור אל
'שדה הקרב' בו שאר האנשים הם מכשול בדרך,
יעד לצפירה ולמבט זועם.

אל המקום הזה נכנס hopeC-

רכב קטן, מותאם לנהג בודד ומאפשר לקיחת
טרמפיסטים.

כמעט ללא הפרעה לבעל הרכב מצטרפים ועוזבים
אותו אורחים אקראיים.

ק"מ או שניים ממקום למקום, חיוך ושלוש.

כן, בתוך המרדף, יכולות להזדמן נקודות קטנות
של חמימות, עזרה ללא כוונת רווח ומפגש אנושי
קצר אך משמעותי.

כן, אולי, גם תתרכך מעט אטימות העיר,

ומערכת קשרים חדשה וקהילתיות תוכלנה לצוץ.

hopeC

עמנואל כוגן

מנחה: פרופ' שמואל קפלן

LUMI

Lumi
פנס הקסם

ענבל פינטו

מנחה: הדור שפירא

אחת החוויות הזכורות לי מהילדות היא הציפייה ל- "סיפור לפני השינה" הייתי מרותקת לאיורים ומדמינת איך כל החדר שסביבי משתנה ואני מוקפת בנסיכות ודוקונים, מחפשת מטמון, בונה ערים שלמות או עוקבת אחרי איתמר שמטייל על הקיר. מאז חלפו כמה שנים והעולם התמלא בטכנולוגיה ובמסכים. אלו משפיעים על החוויות שאנו עוברים הן כילדים והן כמבוגרים. סף הריגוש עלה. הקסם הצטמק. בפרויקט ניסיתי לבחון כיצד ניתן להגדיר מחדש חוויה של קסם וגילוי. כיצד אוכל לגרום לילד להרים את הראש, להפעיל את הדמיון, להתחבר למציאות שסביבו תוך תנועה, והאם הטכנולוגיה יכולה להרתם לכך. יצרתי את LUMI, שמאפשר לברוא עולמות שלמים בתוך החדר, לשחק עם החלל, לשלב את ההורים ולשנות את הדרך בה קוראים סיפור, משחקים או לומדים. LUMI מקרין חוויות על פני החדר וחושף בכל פעם חלק אחר מההתרחשות. LUMI כולל פלטפורמה פתוחה ליוצרים, למפתחים ולילדים ליצור מגוון של חוויות משחקיות ולימודיות.

עגלת גינון לילדים

ענר באום

מנחה: דורי רגב

בפארקים, בשטחים הפתוחים ובגנים, קיימות הזדמנויות ללמידה ולמשחק החשובים להתפתחותם של ילדים. למרות זאת, ילדים מבלים את רוב זמנם החופשי בתוך ביתם. בחרתי לעצב מוצר המעודד ילדים לעסוק בגינון ולהתקרב אל החומרים שהגן והנוף הפתוח מציעים. בתהליך ששילב מחקר ועבודה עם ילדים בגילאי גן חובה, פיתחתי מוצר המסייע לכל ילד ליהנות מאלה, גם אם אין בביתו גינה פרטית. עגלת הגינון לילדים מאפשרת מגוון פעילויות: גינון, משחק, איסוף אוצרות בשטח, אחסון, שינוע כל שנדרש, לרבות כלי גינון.

העגלה מתאימה למרפסת הבית, הגינה השכונתית, גינה שכורה, פארק עירוני ועוד. בנוסף, היא מתאימה לפעילות בגינות של גני ילדים. מלבד פעולות גינון יכול המוצר לשמש למטרות שונות כגון לאיסוף פסולת למחזור ואף לאחסון צעצועים.

Walking Bass

רננה ורשבסקי

מנחה: הדור שפירא

כלים של כלים (מנשאים לכלי נגינה: כינור, חצוצרה וסקסופון)

בדומה לתיבת תכשיטים, תיבת אוצר ותיבת נגינה, עטיפות של חפצים יקרים מעוררות שאלות על פנים וחוץ, גילוי, כיסוי והגנה על החבוי בפנים. כך גם תיבות ותיקים של כלי נגינה. רגע הקסם בו נפתח התיק של כלי הנגינה הוא הרגע בו מתממש הפוטנציאל של התיק הקונבנציונלי להיות תיבה לדבר יקר והאפשרות של האדם הנושא אותו להפוך לקוסם מוזיקאי העושה בכלי הזה את מנגינותיו. סביב הרגע הזה התפתח הפרויקט, ושינוי האלמנט המוכר של פתיחה וסגירה עמד במרכזו. תהליך העבודה על המנשא הוליד מתוכו חיבורים בין חומרים שונים, כשמקור ההשראה הצורני נע בין רהיט נישא, לסוג של תיבה גולמית, מקולפת. החיבור בין מעטפת העץ למערכת גב הנפתחת לחצובה עליה נשען המנשא כולו, נעשו מתוך מחשבה על המוזיקאי כשהוא מנגן ועל האדם שבין לבין, בתחנות אוטובוס, בדרך לחזרה, ברכיבה על אופניים או בבית ועל כלי הנגינה כמוצר, וכתכשיט להתהדר בו.

המסתורין הוא הדבר היפה ביותר שביכולתינו לחוות. זהו המקור לכל פיתוח אנושי, אומנות או מדע. אייריס היא סדרת רהיטים בת 3 אובייקטים הכוללת כוננית, כסא וגוף תאורה. הסדרה החלה בהרחבת שאלות קיומיות הסובבות את הפיזיקה המודרנית;

מהי המציאות? מה קובע את המציאות? מה נסתר מעינינו? ומה טומן בחובו המימד הבא? מתוך הפילוסופיה התפתח מחקר חומרי וצורני הבוחן אשליות, אופטיקה והבנה תודעתית של המובן מאליו.

בתום חיפוש אחר חומרים ותכונות, נולדה סדרת רהיטים שמקיימת 'טענה' בחלל נייטרלי, המאפשרת לנו לשאול שאלות על אובייקטים מוכרים כשם שאנו שואלים את עצמנו, שהרי "אינטליגנציה היא היכולת להסתגל לשינויים" (סטיבן הוקינג).

היכולת לחוש כי מאחורי כל דבר שאפשר לחוות נמצא משהו שמוחנו אינו מסוגל לתפוס, הובילה לעיצוב אובייקטים סטנדרטיים לכאורה, באופן המעורר תהייה בנוגע לקיומם המוכר והודאי.

העיצוב הלא-סטנדרטי כמו מכריח את המשתמש להפעיל את הדימיון, ולקח אותו אל מחוזות נסתרים.

Iris

רון בן נון

מנחה: פרופ' חנן דה לנגה

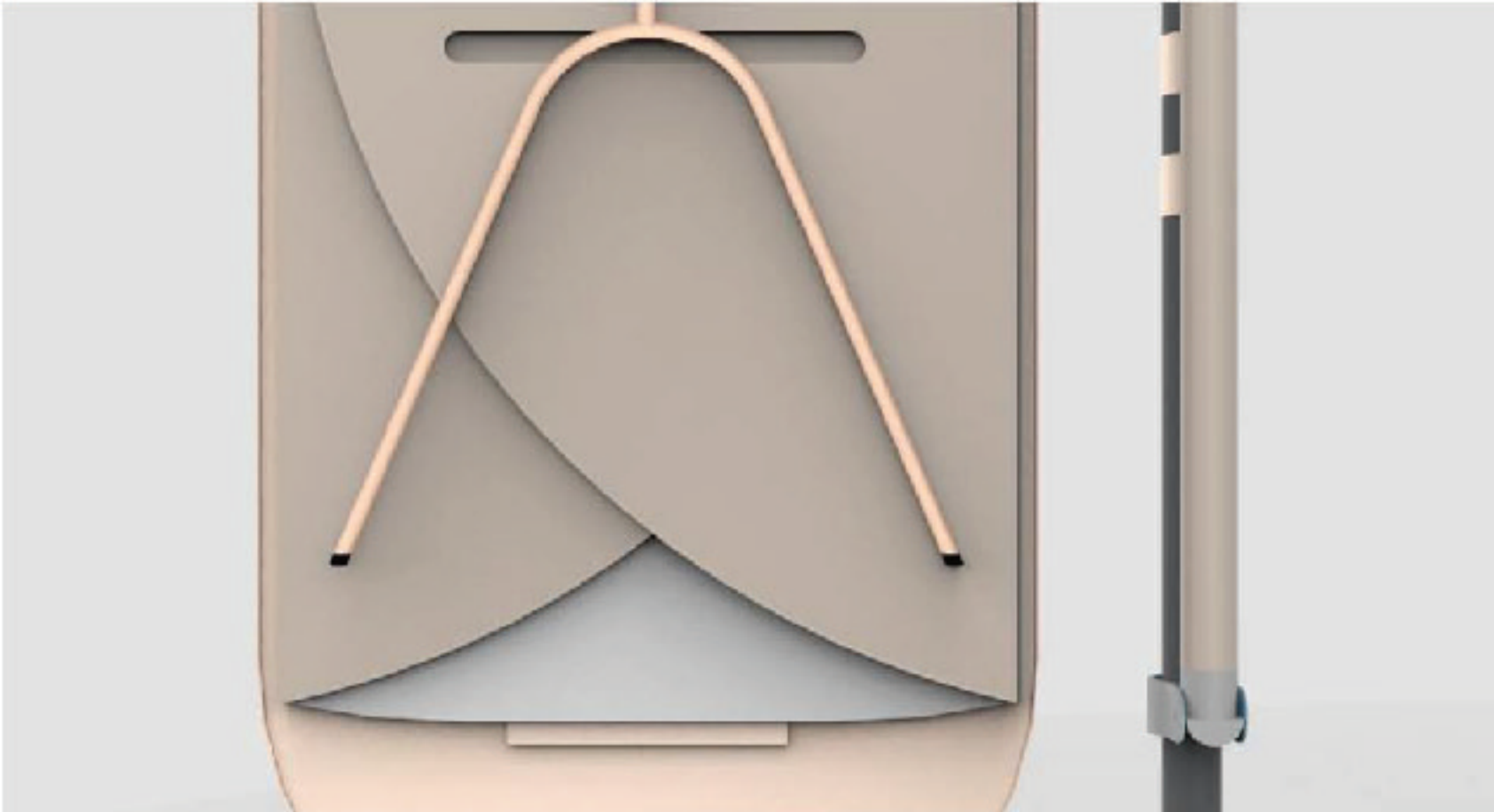

הפרויקט עוסק בעיצוב עגלת אוכל לרחוב, נקודת מכירה ואכילה עירונית ניידת לחומס. העגלה משמשת מצע לביטוי האדם בפעולת הכנת האוכל ופלטפורמה לאוכל עצמו. במסעדות, בבתי קפה ובמקומות ממכר לאוכל, תפקוד המטבח בדרך כלל נמצא ב"אחורה" של המקום ולרוב בלתי נראה, בעוד שללקוח מוגשת מנה סופית "מצולחתת" ומושלמת. בעגלת הרחוב לעומת זאת, האדם חשוף בעבודתו ונותן תחת מבטם של העוברים ושבים בכל שלבי הכנת האוכל - משלב הטיפול בחומר הגלם ועד להגשת המוצר הסופי. המרחק בין האדם האוכל, לבין האדם שמכין את האוכל מתקצר והמפגש בניהם מתקיים ללא תיווך ומחיצות. מטרת העגלה כאובייקט היא לחזק ולהעצים את המפגש המשולש הבלתי אמצעי של מאכיל, אוכל ומאכל. לשם כך על העגלה להיות בעלת נראות נעלמת, תוך שהיא מפגישה את האוכל ואת האדם משני צדי הסיר, ומהווה נקודת אינטראקציה במרחב. בחרתי בחומס לייצוג האוכל שימלא את העגלה, בשל היותו מזון בסיסי, שכיח במחוזותינו, אשר העיבוד שהוא עובר עד להגשתו כמוצר סופי, הוא מינימלי. תהליך העיבוד והעיצוב של המנה מתרחש על העגלה מול הלקוח, שמהווה חלק בלתי נפרד מהתהליך. עגלה זו מפגישה אותי עם שני תחומים אליהם אני מתחבר. האחד, אינטראקציה עם אנשים/קהל, והשני, העיסוק באוכל. תחום האוכל הוא תחום עממי, קדום, ראשיתי, יצירתי, המכיל בתוכו פן מודרני שהוא עיצוב, נראות, והנגשה לקהל. את ערכים אלה מבקשת העגלה לגלם בתוכה, ובכך להפוך מקום לביטוי, ליצירה ולמפגש אנושי.

אוכל רחוב

שי חמד

מנחה: פרופ' חנן דה לנגה

Barrelina My Home Studio

שיר רוזן

מנחה: פרופ' עזרי טרזי

רקדניות בכל הגילאים מוצאות עצמן מפזזות בין המטבח לסלון, ומאלתרות מקומות שונים למתיחות ותרגולים על מעקה המדרגות בבית. בָּרְלִינָה הוא סט הכולל בר, משטח ומראה שיוצרים סביבת ריקוד ומתיחות כפעולה מאורגנת בבית. מקום המקדש הנפת ידיים, עמידה והסתובבות על קצות האצבעות. בָּרְלִינָה מיועד למי שהמחול בשבילה הוא תחביב ותשוקה גדולה. הוא עוצב במחשבה ממוקדת על בנות נוער צעירות בגילאי חטיבה ותיכון. רקדניות בלט שמעוניינות להתאמן ולהתקדם מעבר לשעות הפעילות בחוגים. בלט, בעולמן של הרקדניות שאינן עוסקות בו למחייתן, הוא תחום הדורש התמדה ובתקופות מסוימות בחיים ישנו קושי תמידי לשלבו בהצלחה בחיי היום יום. בָּרְלִינָה מלווה את חייה של הרקדנית בתקופות של התמדה וגם בתקופות של חסך. העמדה מאפשרת מתיחות על הבר, ביצוע תרגילים ליד הבר, ותרגילי רצפה. הנוכחות של בָּרְלִינָה באה להשתלב עם השפה החומרית של הרהיטים בבית, באמצעות שילוב של עץ ומתכת. במצב פתוח הָּרְלִינָה מהווה תמצית של תנאי הסטודיו למחול, במצב סגור היא מצטמצמת.

עריכה: מאיה ויניצקי, עידו ברזנו
עיצוב גרפי: משי טדסקי, מור כהן

המחלקה לעיצוב תעשייתי
בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים